

MALA VIZIJA U LEGENDI O SVETOM AGAPITU

Čtenije svetago Agapita mučenika

Agapit, ot'c naš, iz mlada načet bojati se Boga i zapovedi jeho tvoriti. Prebivaše v domu svojem 16 let i ide v jedan molster i prebi tu druguju 16 let, mole se Bogu krotko dan i noć glagole: "Gospodi, skaži mi, česo radi čloivici ostavljajut dom svoj i v sled tebe idut, moleću se tebe?" I uslišana bist molitva jeho i va osmu godinu noći i be glas glagole k njemu: "Agapite, rabe moj, molitva tvoja pride pred me, Isusa. Izvolu te iz molstera i dovedu te v put moj. I jegda ideši, uzriši orla; i jamože idet, idi po njem!"

(...)

I šad mnogo dni, i obrete steni visoki ot zemlje do neba. I uzre v stene okance malo i tlknu va nje. I pride k njemu star človjek i reče k njemu: "Čto hoćeši, Agapite?" Reče: "Gospod Bog moj privel me jest semo." Stari že človjek reče jemu: "Sadi nikoli človjek v tele prihodil je, ni po tebe imat priti." Agapit že poveda jemu vsa jeliko skaza jemu Gospod Bog, kako izveden bi iz molstera, oral stenjem put put jemu kaza, kako priveden bi črez more i kako javi se jemu Gospod Bog i sa 12 apostoloma v slave velice. "I poslal me jest k tebi da mi skažeši vsa."

Reče stari človjek: "Budi vola Gospodna!" I jat za ruku Agapita i privede j cića stenu. I jegda vnide vnutar, vide svetlost sedmericeju slnca, i oči jeho ne možahota zreti i pade nic na zemlu. I vazdviže j stari človjek. I vide križ, jeho be visotu više nebese i belejši pače slnca, i poklonista se pred krstom i stvorista molitvu. I načet Agapit svetlost trpeti i pojat ga stari človjek i vede ga ideže bi od raja trpeza ogružena ot kamene dragago. Trpeza beše svetlejši slnca, ležaše na njej hleb beleji

snega i vide odra ladeze beleji mleka, slaji meda. Vinogradi že stojahu s različnim grozdovijem: ovo beše belo, a ovo črvleno, ovoće bolše imuće različnim cvetom jegože niktože vide. I reče Agapit staromu mužū: “Gospodi, skaži mi, čto sut sija?” I reče jemu stari človyk: “O, brate moj Agapite, čto mi govoriši gospodi? Jelmaže i Židove ne reše našemu Gospodinu ‘Bog’, na obače reše ‘Lastac jest!’, i jamše ubiše i raspeše na dreve. A ti mne govoriši ‘Gospodi’, hotećumu umriti, s presvetiju smeriti se. Na obače skažu ti, da se nje sablazniš: az jesam Ilija Trezvićanin, jegože vzsene na kolesnicah oganneh. I Gospod blagoslovil me jest pred nebesem, i sade živu do vtorago prišastija Gospodna. I si ježe sut ježe vidiši, duše sut človyčaskije, a tebe javljajut se grozdovijem, poneže živ človyk ne možet videti duše človyč’skije. Si že kalatez poroda* naricajet se. Se vshodim v dreva rajskaja, a se svet nebeski jest pravadnih duš. Istočnik si pijut človyeci pravadnici.”

Videh že i na brašnjah slasti, neudob skazati, i nest bo im pritač na sem svjete i človyeci ne mogut skazati usti svojimi ni povedati s prosta: jad jako i mleko, bela jako mleko. Vzam i dast mi vkusiti ot istočnika. I u me se obrete, i pojat me i vede me k trpeze i stvorisva molitvu. I vze Ilija na trpeze hleb i ureza ot nego četrtu čest i dast mi ju. I šad malo i ozreh se k trpeze, videh ju – paki beše hleb cel, jako ne ulomlen. I skaza mi Ilija: “Vseh že ne udoblajet skazati!” I provede me ka krstu i stvori molitvu sa mnoju. Izvede me ka okancu i poklonih se i celovah, i reče mi: “Mir tebe, Agapite, budi! Idi v put Gospodan, a Gospod Bog budi s tobou!”

Az že poklonih se i pojдох v put iže skaza mi Gospod.

(...)

V jedinu že noć pride anjel Gospodan k njemu i zvede j iz grada i reče jemu: “Idi poli more, i obrećeši mesto ugotovano tebe, ideže sede napišeši ježe ti skaza Gospod, videnija jaže pohodil jesi mesta Gospodna!” I tako rek, anjel otide ot njego. Agapit že ide poli more mnogo dni i obrete steni visoki i vide dvarce v stenah i vleze k njim po stepenam. I vide polaču do-

* Tj. rajski izvor.

bru, ukrašenu i odar v njej i postlanije na odre tom. I vleze v polaču i stvori molitvu. I sede i napisa čtenije sije. Privržen že bi korabal k mestu tomu voleju Božijeju. I vleze Agapit i dast je korabalnikom govore: “Nesite i dadite je patrijarhe v Jerusolime, da je dast po crikvi da je čtut!” Tako blaženi Agapit v polači toj prebist 60 let. I skonča žitije svoje o kruse iže dast jemu Ilija v raj. I tako, slave Boga, predast duh svoj, o Krste Isuse Gospodje našem. Ti že, Gospodi, pomiluj!